

Но Симеонъ не захвърлилъ пачето перо. Покрай държавнитѣ си задачи, той отдѣлялъ време и за писателство. Превелъ словата на сладкодумния грѣцки проповѣдникъ Иванъ Златоустъ и нарекълъ книгата Златоструй. Подъ негово покровителство закрепили много писатели. Ето защо Симеоновото царуване се нарича **златенъ вѣкъ** на българската книжнина.

Царь Симеонъ

ПЪРВИЯТЪ БЪЛГАРСКИ ПОЕТЪ

Единъ отъ любимитѣ писатели на Симеона билъ младиятъ свещеникъ Константинъ, който самъ се нарича „Ученикъ Методиевъ“.

„Той има поетиченъ даръ“, мислѣлъ си Наумъ, като гледалъ какъ свѣтятъ очитѣ на младежа, когато разглежда дебелитъ грѣцки книги.

Наумъ не се излъгалъ. Нѣколко години следъ пристигането си въ Дѣволъ при своя старъ другаръ Климентъ, който билъ вече епископъ, Наумъ получилъ отъ Преславъ една книга преводи на български. Колко голѣма била радостъта му, като видѣлъ на първата страница едно стихотворение, отъ което бликали като отъ изворъ благодарностъ къмъ Кирила и Методия и обичъ къмъ народа. Поетътъ молѣлъ Бога да му подари по-голѣма мъдростъ, за да продължи дѣлото на своитѣ учители. . .

Този день билъ най-щастливия за стария Наумъ. Той занесѣлъ книгата въ училището си и веднага я далъ на най-добрия си ученикъ да я преписва. . .

Първо българско стихотворение на звученъ български езикъ! Наумъ се радвалъ като дете.

Калина Малина

